

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੱਜ, ਸਿਵਲ ਅਪੀਲ
ਚੋਪਰਾ ਵੀਵਿੰਗ ਮਿੱਲਜ਼ ਅਤੇ ਹੋਰ, ਅਪੀਲਕਰਤਾ
ਬਨਾਮ

ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ, ਜਵਾਬਦੇਹ

ਰੈਗੂਲਰ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ ਨੰਬਰ 1162 ਆਫ਼ 1962

ਕਾਰਖਾਨੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਪੈਦਾ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਸ਼ੌਰ - ਕੀ ਕਾਰਖਾਨੇ ਦੇ ਕੰਮਕਾਜ ਨੂੰ ਸੀਮਤ ਕਰਨ ਲਈ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਹੁਕਮ - ਕੀ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ।

ਇਹ ਵਿਚਾਰ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਕੰਮ ਕਾਰਨ ਹੋਣ ਵਾਲਾ ਰੌਲਾ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੈ ਜੇਕਰ ਇਹ ਇਲਾਕਾ ਨਿਵਾਸੀਆਂ ਨੂੰ ਰਾਤ ਨੂੰ ਸੌਣ ਦੇ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਪਰੇਸ਼ਾਨ ਕਰਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਕਾਰਖਾਨੇ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੇ ਵਿਰੁੱਧ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਵੇਰੇ 6 ਵਜੇ ਤੱਕ, ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ ਲਈ ਖੁੱਲ੍ਹਾ ਹੈ ਅਤੇ ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵੱਖੋ-ਵੱਖਰੀਆਂ ਹੋ ਸਕਦੀਆਂ ਹਨ ਜੇਕਰ ਅਦਾਲਤ ਇਸ ਗੱਲ ਤੋਂ ਸੰਤੁਸ਼ਟ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁਣ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਾਉਂਦਾ।

ਸ਼੍ਰੀ ਕਰਤਾਰ ਸਿੰਘ, ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ-ਜੱਜ, ਵਧੀਆਂ ਅਪੀਲੀ ਸ਼ਕਤੀਆਂ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਫ਼ਰਮਾਨ ਤੋਂ ਦੂਜੀ ਅਪੀਲ, ਮਿਤੀ 18 ਅਗਸਤ, 1962, ਮਿਸ ਐਸ. ਮਹਿਤਾ, ਸਬ-ਜੱਜ, II ਕਲਾਸ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੀ ਹੈ।, ਮਿਤੀ 28 ਫਰਵਰੀ, 1962, ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਸਥਾਈ ਹੁਕਮਨਾਮੇ ਦੀ ਲਾਗਤ ਦੇ ਨਾਲ ਇੱਕ ਫ਼ਰਮਾਨ ਦਿੰਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਬਚਾਅ ਪੱਖ 2 ਤੋਂ 4 ਨੂੰ ਕੰਮ ਕਰਨ ਵਾਲੀ ਫੈਕਟਰੀ ਪ੍ਰਤੀਵਾਦੀ ਨੰਬਰ 1. ਚੋਪੜਾ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲ, ਕਟੜਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ, ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ। ਸਵੇਰੇ 7 ਵਜੇ (ਅਗਲੀ ਸਵੇਰ) ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਨ੍ਹਾਂ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ, ਯਾਨੀ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ, ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿਸੇ ਵੀ ਮਜ਼ਦੂਰ, ਨੌਕਰ ਜਾਂ ਏਜੰਟ ਨੂੰ ਨਿਯੁਕਤ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਸੀ। ਹਰ ਰੋਜ਼ ਸਵੇਰੇ 7 ਵਜੇ ਤੱਕ। ਹੇਠਲੀ ਅਪੀਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਆਪੋ-ਆਪਣੇ ਖਰਚੇ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ।

ਐਚ ਐਲ ਸਿੱਬਲ, ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਆਰ. ਸੱਚਰ, ਜਵਾਬਦਾਤਾਵਾਂ ਲਈ ਐਡਵੋਕੇਟ।

ਨਿਰਣਾ

ਸ਼ਮਸ਼ੇਰ ਬਹਾਦਰ, ਜੇ.- ਇਸ ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਨਿਰਣਾ ਕਰਨ ਲਈ ਸਵਾਲ ਇਹ ਹੈ ਕਿ ਕੀ ਗਲੀ ਪੰਜੇਵਾਲੀ, ਕਟੜਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਜ਼ਿਲ੍ਹਾ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਵਿੱਚ ਅਪੀਲਕਰਤਾ ਦੀ ਬੁਣਾਈ ਫੈਕਟਰੀ ਵੱਲੋਂ ਕੀਤਾ ਗਿਆ ਰੌਲਾ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਹੈ?

ਪਿਆਰੇ ਲਾਲ ਨੇ ਅੰਮ੍ਰਿਤਸਰ ਦੇ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਇਲਾਕੇ ਵਿੱਚ ਸਥਿਤ ਚੋਪੜਾ ਬੁਣਾਈ ਮਿੱਲ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ, ਅਰਥਾਤ ਕਟੜਾ ਖਜ਼ਾਨਾ, ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਵਿਰੁੱਧ ਮੁਕੱਦਮਾ ਦਰਜ ਕੀਤਾ, ਤਾਂ ਜੋ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਪਾਵਰ- ਲੂਮ ਬੁਣਾਈ ਫੈਕਟਰੀ ਨੂੰ ਚਲਾਉਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾ ਸਕੇ ਕਿਉਂਕਿ ਇਹ ਮੁਦਈ ਅਤੇ ਮੈਂਬਰਾਂ ਲਈ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਸੀ। ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਦੇ ਆਰਾਮ ਅਤੇ ਆਰਾਮ ਵਿੱਚ ਗੰਭੀਰਤਾ ਨਾਲ ਦਖਲ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਸੀ। ਬਚਾਓ ਪੱਖਾਂ ਦੁਆਰਾ ਵੱਡੀ ਗਿਣਤੀ ਵਿੱਚ ਪਟੀਸ਼ਨਾਂ ਉਠਾਈਆਂ ਗਈਆਂ ਸਨ ਅਤੇ ਮਹੱਤਵਪੂਰਨ ਸਵਾਲ ਜਿਸ 'ਤੇ ਪਾਰਟੀਆਂ ਸ਼ਾਮਲ ਹੋਈਆਂ ਸਨ, ਇਹ ਸੀ ਕਿ ਕੀ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦੇ ਬਰਾਬਰ ਸੀ। ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਵਿਦਵਤਾ ਜੱਜ ਧਿਰਾਂ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਪੇਸ਼ ਕੀਤੇ ਗਏ ਸਬੂਤਾਂ ਦੀ ਜਾਂਚ ਕਰਨ ਅਤੇ ਮੌਕੇ ਦਾ ਮੁਆਇਨਾ ਕਰਨ ਤੋਂ ਬਾਅਦ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚੇ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਸੀ। ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਵਿਚਾਰ ਵਿੱਚ, ਜਿਸ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਪਾਵਰ- ਲੂਮ ਕੰਮ ਕਰਦੇ ਸਨ, ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਦੇ ਘਰ ਤੋਂ ਸਿਰਫ ਪਾਰਟੀ- ਵਾਰ ਦੁਆਰਾ ਵੰਡਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਵਾਈਬ੍ਰੇਸ਼ਨ ਅਤੇ ਰੌਲੇ- ਰੱਪੇ ਦੇ ਨਤੀਜੇ ਵਜੋਂ ਇੱਕ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਹੋ ਗਈ ਸੀ, ਜਿਸ ਨੂੰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੋਕਿਆ ਜਾਣਾ ਜਾਂ ਘੱਟੋ ਘੱਟ ਕਰਨਾ ਜਾਇਜ਼ ਹੈ। . ਇਹ ਧਿਆਨ ਵਿੱਚ ਰੱਖਦੇ ਹੋਏ ਕਿ ਰੌਲਾ ਰਾਤ ਦੇ ਸਮੇਂ ਸਭ ਤੋਂ ਅਸਹਿਣਯੋਗ ਸੀ, ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਨੇ ਇਸ ਪ੍ਰਭਾਵ ਲਈ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਕਿ ਚੋਪੜਾ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲਾਂ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਕੰਮ ਕਰਨਾ ਬੰਦ ਕਰ ਦੇਣਗੀਆਂ। ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 7 ਵਜੇ ਚੋਪੜਾ ਵੇਵਿੰਗ ਮਿੱਲ ਦੇ

ਮਾਲਕਾਂ ਨੇ ਦੁਖੀ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਸੀਨੀਅਰ ਸਬ- ਜੱਜ ਦੇ ਸਾਹਮਣੇ ਇੱਕ ਅਪੀਲ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ, ਜਿਸ ਨੇ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦੇ ਜੱਜ ਦੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕਰਦੇ ਹੋਏ ਪਹਿਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦੁਆਰਾ ਦਿੱਤੇ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਬਰਕਰਾਰ ਰੱਖਿਆ।

ਅਪੀਲ ਵਿੱਚ ਸ੍ਰੀ ਹੀਰਾ ਲਾਲ ਸਿੱਬਲ ਵੱਲੋਂ ਅਪੀਲ ਕੀਤੀ ਗਈ ਹੈ ਕਿ ਅਦਾਲਤ ਕੋਲ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਸਮੇਂ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੇਣ ਦਾ ਕੋਈ ਵਾਰੰਟ ਨਹੀਂ ਹੈ। ਵਕੀਲ ਨੇ ਇਹ ਵੀ ਕਿਹਾ ਕਿ ਮੁਦਈ ਨੇ ਅਸਲ ਵਿੱਚ ਰੋਲਾ ਸੁਣ ਕੇ ਘਰ ਵਿੱਚ ਆਪਣੀ ਮਰਜ਼ੀ ਨਾਲ ਆ ਕੇ ਸਵੀਕਾਰ ਕੀਤਾ ਸੀ ਅਤੇ ਜਿਵੇਂ ਹੀ ਉਸ ਨੂੰ ਚੀਜ਼ਾਂ ਮਿਲਦੀਆਂ ਸਨ, ਉਸ ਨੂੰ ਲੈਣਾ ਪਿਆ ਸੀ। ਅੰਤ ਵਿੱਚ, ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਅੱਠ ਘੰਟੇ ਦੀਆਂ ਤਿੰਨ ਸ਼ਿਫਟਾਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਘੰਟੇ ਇਸ ਸੀਮਾ ਤੋਂ ਵੱਧ ਨਹੀਂ ਹੋ ਸਕਦੇ ਸਨ ਜੋ ਉਹ ਦੋ ਘੰਟੇ ਕਰਦੇ ਹਨ ਕਿਉਂਕਿ ਮਨਾਹੀ ਦਾ ਸਮਾਂ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਦੇ ਵਿਚਕਾਰ ਹੁੰਦਾ ਹੈ। ਅਤੇ ਸਵੇਰੇ 7 ਵਜੇ ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਪੋਲਸੂ ਅਤੇ ਅਲਫਿਏਰੀ, ਲਿਮਟਿਡ ਬਨਾਮ ਰਸ਼ਮੇਰ (1) ਵਿੱਚ ਹਾਊਸ, ਲਾਰਡਜ਼ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕੀਤਾ, ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਅਜਿਹੀ ਸਥਿਤੀ ਵਿੱਚ ਇੱਕ ਗੁਆਂਢੀ ਵਿਰੁੱਧ ਰੋਲਾ- ਰੱਪਾ ਵਾਲਾ ਕਾਰੋਬਾਰ ਕਰਨ ਲਈ ਹੁਕਮ ਮੰਗਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਰੋਕ ਲਗਾ ਕੇ ਰਾਹਤ ਦਿੱਤੀ ਗਈ ਸੀ। ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਆਪਣੀ ਮਸ਼ੀਨਰੀ ਨੂੰ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਕੰਮ ਕਰਨ ਅਤੇ ਇਸ ਤਰ੍ਹਾਂ ਆਪਣੇ ਛੁਪਾਈ ਦੇ ਕੰਮ ਨੂੰ ਜਾਰੀ ਰੱਖਣ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਂਦਾ ਹੈ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਰੋਲੇ- ਰੱਪੇ ਦੇ ਕਾਰਨ ਉੱਤਰਦਾਤਾ ਜਾਂ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸ੍ਰੀ ਸਿੱਬਲ ਨੇ ਦਲੀਲ ਦਿੱਤੀ ਕਿ ਇਕੋ ਜਿਹੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ 'ਤੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੀ ਹੁਕਮ ਦਿੱਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਦੂਜੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, ਇਹ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਹ ਜਿਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਉਚਿਤ ਸਮਝਦੇ ਹਨ, ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਦੂਰ ਕਰਨ। ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਇਹ ਸੁਝਾਅ ਦਿੱਤਾ ਗਿਆ ਹੈ ਕਿ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ ਇੰਸੂਲੇਸ਼ਨ ਦੀ ਮਹਿੰਗੀ ਪ੍ਰਕਿਰਿਆ ਦੁਆਰਾ ਮਿੱਲਾਂ ਦੀ ਹੱਦ ਤੋਂ ਬਾਹਰ ਜਾਣ ਤੋਂ ਸ਼ੋਰ ਨੂੰ ਰੋਕਣਾ ਸੰਭਵ ਹੋ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਸਿੰਧ ਚੀਫ਼ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਐਫ.ਓ. ਠਾਕੁਰਦਾਸ ਮੋਘਰਾਜ ਬਨਾਮ ਭਵਾਨੀ ਅਤੇ ਇੱਕ ਹੋਰ (2) ਜਿਸ ਵਿੱਚ ਇਹ ਰੱਖਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਅਜਿਹੇ ਮਾਮਲਿਆਂ ਵਿੱਚ ਅਯੋਗ ਸ਼ਰਤਾਂ ਵਿੱਚ, ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਘੰਟਿਆਂ ਦੌਰਾਨ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਨਾਲ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਣ ਲਈ ਹੁਕਮ ਜਾਰੀ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਡੇਵਿਸ ਜੇਸੀ ਦੇ ਸ਼ਬਦਾਂ ਵਿੱਚ, "ਸਾਨੂੰ ਲਗਦਾ ਹੈ ਕਿ ਉਨ੍ਹਾਂ ਨੂੰ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੀਆਂ ਮਿੱਲਾਂ ਨੂੰ ਨਿਰਧਾਰਤ ਘੰਟਿਆਂ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ, ਭਾਵ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ। ਸਵੇਰੇ 6 ਵਜੇ ਤੱਕ, ਅਜਿਹੇ ਢੰਗ ਨਾਲ ਮੁਦਈ ਦੇ ਉੱਤਰਦਾਤਾਵਾਂ ਜਾਂ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਜਾਂ ਹੋਰ ਕੈਦੀਆਂ ਜਾਂ ਮੁਦਈ ਦੇ ਕਹੇ ਗਏ ਘਰ ਦੇ ਕਾਬਜ਼ਾਂ ਨੂੰ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਜਾਂ ਸੱਟ ਲੱਗ ਸਕਦੀ ਹੈ। ਇਹ ਹੁਕਮ ਆਮ ਰੂਪ ਵਿੱਚ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਸੇਟਨ ਦੇ ਫੈਸਲਿਆਂ ਅਤੇ ਆਦੇਸ਼ਾਂ ਵਿੱਚ ਪਾਇਆ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਲਈ ਅਸੀਂ ਸੋਚਦੇ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀ ਅਦਾਲਤ ਦਾ ਹੁਕਮ ਵੱਖਰਾ ਹੋਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਅਤੇ ਉੱਪਰ ਦੱਸੇ ਅਨੁਸਾਰ ਹੁਕਮ ਨੂੰ ਸੋਧਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ।"

ਦੂਜੇ ਪਾਸੇ ਜਵਾਬਦੇਹ ਦੀ ਤਰਫੋਂ ਸ੍ਰੀ ਸੱਚਰ ਨੇ ਕਿਹਾ ਕਿ ਜੇਕਰ ਮੁਦਈ ਨੂੰ ਰੋਲੇ- ਰੱਪੇ ਨੂੰ ਉਸ ਤਰੀਕੇ ਨਾਲ ਘਟਾਉਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਦਿੱਤੀ ਜਾਂਦੀ ਹੈ ਜੋ ਉਹ ਚੁਣਦਾ ਹੈ, ਤਾਂ ਇਹ ਇੱਕ ਬੇਅੰਤ ਮੁਕੱਦਮੇ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੇਗਾ। ਉਹ ਸਦਾਸ਼ਿਵ ਚੇਤਰੀ ਬਨਾਮ ਰੰਗਪਾ ਰਾਜੂ (3) ਵਿੱਚ ਮਦਰਾਸ ਹਾਈ ਕੋਰਟ ਦੇ ਡਿਵੀਜ਼ਨ ਬੈਂਚ ਦੇ ਫੈਸਲੇ 'ਤੇ ਭਰੋਸਾ ਕਰਦਾ ਹੈ, ਜਿੱਥੇ ਇੱਕ ਰਿਹਾਇਸ਼ੀ ਘਰ ਦੇ ਨੇੜੇ ਇੱਕ ਤੇਲ ਮਿੱਲ ਦੇ ਮਾਲਕ ਨੂੰ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਅਤੇ ਇਹ ਮੰਨਿਆ ਗਿਆ ਸੀ ਕਿ ਘਰ ਦਾ ਮਾਲਕ ਸੀ। ਮਿੱਲ ਦੇ ਕੰਮ ਕਰਨ ਦੀ ਮਨਾਹੀ ਦੀ ਮੰਗ ਕਰਨ ਦਾ ਹੱਕਦਾਰ ਹੈ ਜਿੱਥੇ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ। ਅਦਾਲਤ ਦੇ ਸਬੂਤ ਅਤੇ ਨਿਰੀਖਣ ਨੋਟ ਤੋਂ ਇਹ ਪ੍ਰਤੀਤ ਹੁੰਦਾ ਹੈ ਕਿ ਮੌਜੂਦਾ ਕੇਸ ਵਿੱਚ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਇੱਕ ਪ੍ਰਕਿਰਤੀ ਦੀ ਹੈ ਜਿਸਨੂੰ ਮਕੈਨੀਕਲ ਉਲਝਣਾਂ ਦੁਆਰਾ ਸੰਚਾਲਿਤ ਨਹੀਂ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਮੈਨੂੰ ਜਾਪਦਾ ਹੈ ਕਿ ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਮਿੱਲ ਕਈ ਸਾਲਾਂ ਤੋਂ ਕੰਮ ਕਰ ਰਹੀ ਸੀ, ਜੇਕਰ ਮਾਮਲਾ ਫੈਕਟਰੀ ਦੇ ਮਾਲਕਾਂ ਦੀ ਇੱਛਾ 'ਤੇ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ ਤਾਂ ਕਿਸੇ ਸੁਧਾਰ ਦੀ ਉਮੀਦ ਨਹੀਂ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ।

ਜਿਵੇਂ ਕਿ ਕਲਰਕ ਅਤੇ ਲਿੰਡਸੇਲ ਆਨ ਟੋਰਟਸ (ਪੰਨਾ 562 'ਤੇ 11 ਵਾਂ ਸੰਸਕਰਣ) ਵਿੱਚ ਕਿਹਾ ਗਿਆ ਹੈ, "ਇੱਕ ਗੈਰ- ਵਾਜਬ ਸ਼ੋਰ ਜਾਂ ਥਿੜਕਣ ਦੁਆਰਾ ਇੱਕ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਕੀਤੀ ਜਾ ਸਕਦੀ ਹੈ ਅਤੇ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਉਹਨਾਂ ਨੂੰ ਘਟਾਉਣ ਜਾਂ ਹਟਾਉਣ ਲਈ ਕਿਹਾ ਜਾ ਸਕਦਾ ਹੈ। ਅਜਿਹੇ ਉਪਚਾਰਾਂ ਵਿੱਚ 'ਦੇਵੇ ਅਤੇ ਲਓ', 'ਜੀਓ ਅਤੇ ਜੀਣ ਦਿਓ' ਦੀ ਕਦਰ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਇਸ ਸਵਾਲ ਦਾ ਨਿਰਧਾਰਨ ਕਰਨ ਲਈ ਕਿ ਕੀ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਪੈਦਾ ਹੋਈ ਹੈ, ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਆਪਣੇ ਕਾਨੂੰਨੀ ਆਨੰਦ ਲਈ ਆਪਣੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੀ ਵਰਤੋਂ ਕਰਨ ਦੇ

ਅਧਿਕਾਰ ਅਤੇ ਮੁਦਈ ਦੇ ਅਧਿਕਾਰ ਵਿਚਕਾਰ ਇੱਕ ਨਿਆਂਪੂਰਨ ਸੰਤੁਲਨ ਬਣਾਇਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਉਸ ਦੀ ਜਾਇਦਾਦ ਦੇ ਨਿਰਵਿਘਨ ਆਨੰਦ ਲਈ।"

ਮੈਂ ਵਿਦਵਾਨ ਵਕੀਲ ਦੁਆਰਾ ਸੰਬੋਧਿਤ ਦਲੀਲਾਂ ਨੂੰ ਧਿਆਨ ਨਾਲ ਵਿਚਾਰਿਆ ਹੈ ਅਤੇ ਮੈਂ ਇਸ ਸਿੱਟੇ 'ਤੇ ਪਹੁੰਚਿਆ ਹਾਂ ਕਿ ਹੇਠਲੀਆਂ ਅਦਾਲਤਾਂ ਦੇ ਤੱਥਾਂ ਦੀ ਸਮਕਾਲੀ ਖੋਜ ਦੀ ਪੁਸ਼ਟੀ ਕੀਤੀ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਜੋ ਕਿ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਦਾ ਕਾਰਨ ਬਣੀ ਹੈ। ਹਾਲਾਂਕਿ, ਇਹ ਖੋਜ ਉਸ ਰੂਪ ਦਾ ਨਿਪਟਾਰਾ ਨਹੀਂ ਕਰਦੀ ਹੈ ਜੋ ਰਾਹਤ ਲੈਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ। ਮੈਂ ਨਿਸ਼ਚਿਤ ਹਾਂ ਕਿ ਮੁਦਈ- ਜਵਾਬ ਦੇਣ ਵਾਲੇ ਅਤੇ ਉਸਦੇ ਪਰਿਵਾਰ ਨੂੰ ਉਨ੍ਹਾਂ ਦੇ ਸੌਣ ਦੇ ਸਮੇਂ ਵਿੱਚ ਬਿਨਾਂ ਕਿਸੇ ਰੁਕਾਵਟ ਦੇ ਛੱਡਿਆ ਜਾਣਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ ਪਰ ਮੈਂ 10 ਦੀ ਬਜਾਏ ਅੱਠ ਤੱਕ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਘੰਟੇ ਨੂੰ ਘਟਾ ਕੇ ਰੱਖਣ ਲਈ ਤਿਆਰ ਮਹਿਸੂਸ ਕਰਦਾ ਹਾਂ। ਪਾਬੰਦੀਸ਼ੁਦਾ ਘੰਟੇ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਵੇਰੇ 6 ਵਜੇ ਤੱਕ ਇਸ ਸਮੇਂ ਦੌਰਾਨ ਬਚਾਅ ਪੱਖ ਨੂੰ ਫੈਕਟਰੀ ਵਿੱਚ ਕੰਮ ਕਰਨ ਤੋਂ ਪੂਰੀ ਤਰ੍ਹਾਂ ਰੋਕਿਆ ਜਾਵੇਗਾ। ਹਾਲਾਂਕਿ ਮੈਂ ਚਾਹਾਂਗਾ ਕਿ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਅਪੀਲਕਰਤਾਵਾਂ ਨੂੰ 'ਜੇਕਰ ਸੰਭਵ ਹੋਵੇ ਤਾਂ ਮਕੈਨੀਕਲ ਵਿਵਾਦਾਂ ਦੁਆਰਾ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨੂੰ ਘੱਟ ਕਰਨ ਦਾ ਮੌਕਾ ਦਿੱਤਾ ਜਾਵੇ। ਫਰਮਾਨ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਨੂੰ ਅਜਿਹੀ ਅਚਨਚੇਤੀ ਲਈ ਵੀ ਪ੍ਰਦਾਨ ਕਰਨਾ ਚਾਹੀਦਾ ਹੈ। ਇਸ ਮਾਮਲੇ ਦੇ ਮੱਦੇਨਜ਼ਰ, 1 ਫਰਮਾਨ ਨੂੰ ਇਸ ਹੱਦ ਤੱਕ ਸੰਬੋਧਿਤ ਕਰੇਗਾ ਕਿ ਪਾਬੰਦੀ ਦੇ ਘੰਟੇ ਰਾਤ 10 ਵਜੇ ਤੋਂ ਹੋਣਗੇ। ਸਵੇਰੇ 6 ਵਜੇ ਤੋਂ ਅਤੇ ਰਾਤ 9 ਵਜੇ ਤੋਂ ਨਹੀਂ। ਸਵੇਰੇ 7 ਵਜੇ ਤੱਕ ਅਤੇ ਇਸ ਤੋਂ ਅੱਗੇ ਬਚਾਓ ਪੱਖ ਦੇ ਪਰਿਵਰਤਨ ਲਈ ਅਦਾਲਤ ਵਿੱਚ ਜਾਣ ਦੀ ਆਜ਼ਾਦੀ ਹੋਵੇਗੀ। ਹੁਕਮ ਦੀਆਂ ਸ਼ਰਤਾਂ ਅਦਾਲਤ ਨੂੰ ਇਸ ਗੱਲ ਦੀ ਤਸੱਲੀ ਹੋ ਜਾਣੀ ਚਾਹੀਦੀ ਹੈ ਕਿ ਫੈਕਟਰੀ ਦਾ ਕੰਮ ਹੁਣ ਕੋਈ ਕਾਰਵਾਈਯੋਗ ਪਰੇਸ਼ਾਨੀ ਨਹੀਂ ਬਣਦਾ। ਹਾਲਾਤ ਵਿੱਚ, ਧਿਰਾਂ ਨੂੰ ਅਪੀਲ ਦਾ ਆਪਣਾ ਖਰਚਾ ਚੁੱਕਣ ਲਈ ਛੱਡ ਦਿੱਤਾ ਜਾਂਦਾ ਹੈ।

ਬੀ.ਆਰ.ਟੀ.

(1) 1907 ਏ.ਸੀ. 121

(2) ਏ.ਐਲ.ਆਰ. 1937 ਸਿੰਧ 8

(3) ਏ.ਆਰ.ਆਈ. 1919, 1165

ਦਿਨੇਸ਼

ਡਿਸਕਲੇਮਰ : ਸਥਾਨਕ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਅਨੁਵਾਦ ਕੀਤਾ ਗਿਆ । ਨਿਆ ਨਿਰਨਾ ਕੇਵਲ ਮੁਕੱਦਮੇਵਾਜਾ ਲਈ ਉਹਨਾ ਦੀ ਆਪਣੀ ਭਾਸ਼ਾ ਵਿੱਚ ਸਮਝਣ ਤੱਕ ਹੀ ਸੀਮਤ ਹੈ ਅਤੇ ਇਸ ਦਾ ਕਿਸੇ ਹੋਰ ਉਦੇਸ਼ ਲਈ ਇਸਤੇਮਾਲ ਨਹੀ ਕੀਤਾ ਜਾ ਸਕਦਾ । ਸਾਰੇ ਵਿਵਹਾਰਕ ਤੱਤਾਂ ਲਈ ਅਤੇ ਅਧਿਕਾਰਤ ਮੰਤਵ ਲਈ ਨਿਆਂ ਨਿਰਣੇ ਦੇ ਅੰਗਰੇਜ਼ੀ ਸੰਸਕਰਨ ਪ੍ਰਮਾਣਿਤ ਹੋਵੇਗਾ ਅਤੇ ਅਸਲ ਲਾਗੂ ਕਰਨ ਲਈ ਇਸ ਨੂੰ ਤਰਜੀਹ ਦਿੱਤੀ ਜਾਵੇਗੀ ।